

Els Pirineus s'escalfen: perden tres dies de gelades i guanyen gairebé cinc dies d'estiu per dècada

Un estudi sobre la serralada evidencia que cada dècada guanya cinc dies d'estiu i que la temperatura augmenta de mitjana 1,9°C des del 1959 i fins a 2,7°C a l'estiu, amb un increment de les nits tropicals

La jornada d'esqui en banyador de Masella per tancar la temporada l'any passat / **MASELLA**

Un estudi liderat pel Servei Meteorològic de Catalunya (METEOCAT) ha analitzat els Pirineus amb una visió transfronterera i confirma que la temperatura de l'aire segueix augmentant a mesura que passen els anys. La regió perd tres dies de gelada per dècada (temperatura mínima sota 0°C) i guanya 4,9 dies d'estiu per dècada (dies amb temperatura màxima superior als 25°C). Això suposa que els Pirineus ara tenen 20 dies menys de gelada que l'any 1959 i 32 dies més d'estiu en el mateix període. De mitjana, la temperatura augmenta d'1,9°C des del 1959 i fins a 2,7°C a l'estiu, amb un increment constant de les nits tropicals. L'estudi s'ha fet en col·laboració amb diferents entitats, i vinculat al projecte LIFE Pyrenees4Clima.

De la mateixa manera, augmenta la durada de les ràfegues càlides (dies consecutius amb una temperatura màxima extremament elevada) i disminueix la durada de les ratxes fredes (dies consecutius amb una temperatura mínima extremament baixa).

El cap de l'equip de canvi climàtic del Meteocat, Jordi Cunillera, ha destacat que es dibuixa una "clara tendència" cap a un clima pirinenc "més càlid en tot el seu conjunt i, al vessant sud, més sec", tal com recull la nota de premsa del servei.

L'augment de la temperatura de l'aire també ha implicat un augment de la temperatura de l'aigua dels llacs del Pirineu. Per exemple, a l'Ivó de Marboré (Pirineu aragonès), la temperatura de l'aigua superficial (fins als 5 m de profunditat) ha augmentat gairebé mig grau durant els darrers 10 anys.

"Estem davant d'un augment de les onades de calor lacustres i una reducció del període durant el qual els llacs estan coberts de gel, amb canvis a la columna d'aigua que poden provocar episodis d'anòxia, una situació que altera greument els ecosistemes", ha explicat Blas Valero, investigador de l'IPE-CSIC, que ha participat en l'anàlisi.

L'estudi té format de butlletí i consisteix en una anàlisi dels principals indicadors climàtics dels Pirineus per avaluar-ne l'evolució. Els resultats es publiquen anualment al Butlletí d'Indicadors de Canvi Climàtic dels Pirineus (BICCPIR).

La compilació i anàlisi forma part de la informació clau de suport a l'adaptació a fer als Pirineus, que inclou també experiències al Pirineu català en el marc del projecte LIFE Pyrenees4Clima. Aquest projecte està coordinat per l'Observatori Pirinenc de Canvi Climàtic (OPCC), iniciativa transfronterera de la CTP.

Pel que fa a les dades, es basen en 12 sèries de temperatura i 26 sèries de precipitació, distribuïdes pels Pirineus i que representen el clima de tot el massís. Totes les sèries cobreixen el període 1959-2024 i el període referència per al càlcul de les anomalies és 1961-1990, excepte en el cas dels estudis referents a la neu, que són sèries més recents.

Els continguts i el disseny del butlletí BICCPIR han estat elaborats pel Servei Meteorològic de Catalunya (Meteocat), que és soci del projecte LIFE Pyrenees4Clima i responsable del grup de treball CLIMA, i compta amb la contribució de dades de MétéoFrance, Servei Meteorològic d'Andorra, AEMET, IPE-CSIC, l'Agència Basca de Meteorologia (Euskalmet) i el mateix Meteocat.